

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepla (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości nr (...) przy ul. K.
przeciwko Gminie Miasto S.
o zobowiązanie i ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 września 2008 r.,
zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 7 marca
2008 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie,-

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 23 stycznia 2008 r. odrzucił skargę kasacyjną strony powodowej z dwóch przyczyn, jako wniesioną nie przez zawodowego pełnomocnika oraz z uwagi na nieuzupełnienie jej braku formalnego przez niepodanie w określonym terminie wartości przedmiotu zaskarżenia.

Zażalenie strony powodowej na to orzeczenie Sąd Okręgowy zaskarżonym postanowieniem odrzucił z tej przyczyny, że nie zostało sporządzone przez profesjonalnego czynnego zawodowo adwokata. W uzasadnieniu przytoczył, że emerytowany adwokat, jakim jest sporządzający zażalenie K. K., mógłby występować w imieniu własnym jako strona procesu. Tymczasem występuje w sprawie jako członek jednoosobowego zarządu powodowej Wspólnoty Mieszkaniowej, co powoduje, że art. 87¹ § 2 k.p.c., na który powołuje się w zażaleniu, nie ma w sprawie zastosowania.

W zażaleniu na to postanowienie strona powodowa zarzuciła naruszenie:

- art. 87¹ § 2 k.p.c. przez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że adwokat K. K. będący organem i przedstawicielem ustawowym powódki nie ma prawa występować przed Sądem Najwyższym,

- art. 394¹ § 1 k.p.c. przez odmowę wysłania zażalenia na odrzucenie skargi do Sądu Najwyższego w celu dokonania prawidłowej wykładni art. 87¹ § 2 k.p.c. i rozstrzygnięcie zażalenia we własnym zakresie. W konkluzji wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia, rozpoznanie zażalenia na odrzucenie skargi kasacyjnej i przyjęcie jej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stanowisko Sądu Okręgowego o odrzuceniu zażalenia nie może być skutecznie zwalczane, albowiem znajduje ono uzasadnienie w art. 87¹ § 1 i 2 k.p.c. Zgodnie z przepisem § 1, w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje przymus adwokacko-radcowski, co oznacza, że strony mogą występować w tym postępowaniu tylko reprezentowani przez adwokatów lub radców prawnych. Samodzielnie, bez udziału profesjonalnego pełnomocnika, mogą występować osoby posiadające zdolność postulacyjną, które wymienia art. 87 § 2 k.p.c. Wprawdzie wśród osób w nim wymienionych nie ma emerytowanego adwokata, a tylko adwokat jako strona lub jej organ, jednakże w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że zdolność postulacyjną ma także we własnej sprawie emerytowany adwokat. Wystarczy odwołać się do wyroku z dnia 24 listopada 1997 r. II CKN 270/97 (OSNC 1998, nr 5, poz. 82), w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że emerytowany radca prawny uprawniony jest do osobistego wniesienia kasacji w sprawie, w której jest stroną. Stanowisko to należy odnieść także do emerytowanego adwokata.

Odrzucone zażalenie zostało sporządzone przez emerytowanego, nieczynnego zawodowo adwokata K. K., który występuje w imieniu powodowej Wspólnoty jako członek jednoosobowego zarządu, a nie w sprawie własnej. Słusznie więc Sąd Okręgowy stwierdził, że w sprawie nie ma zastosowania art. 87 § 2 k.p.c.

Z tych przyczyn zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw oddalono (art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.).